

"ישיבישע בלאט"

"לאמדעס" ב"דף היומי" בשו"ת ומ"מ

השאלות והתשובות מסומנות בקו תחתון

חולין קח.

טיפת חלב שנפלה על החתיכה, עי' תוס' לעיל צו: ד"ה אם, איך מונחת חתיכה זו, אי כולה מחוץ לרוטב או רק חציה, או רק גגה, ועי' ב"י סי' צב' סעי' ב', ושם בפר"ח ויד אברהם.

ועי"ש תוס' מאי שנא מירך שנתבשל בה גיד הנשה שאינו מתפשט בכלה, ע"ע תורה"ב ח.י. ומשה"ב כ; עי"ש ברא"ה ט, ע"ע ש"ך סק"ג, פלתי צב' ד', משב"ז ס"ק ז', ורעק"א על הטז' צ' ד'.

טעמו ולא ממשו, עי' פרש"י וע"ע תוס' ע"ז סז. ד"ה א"ר יוחנן, ועי' רשב"א ורא"ה תורה"ב י.י.; עי' מעדני יו"ט ברא"ש פ"ז לא' ד', וע"ע תורת חיים לב אריה וראש יוסף בסוגיין.

אי חידוש הוא וכו', ועי' מהרש"א למה הוצרך ללמוד בבב"ח ולא סגי בלימוד מזרוע בשילה.

דרך בישול אסרה תורה, והא דאין שרייה מעל"ע אוסרתם מה"ת? עי' מהר"ם שיף.

חנ"כ, עי' לעיל ק. תוד"ה בשקדם אי חנ"כ רק בבב"ח או גם בשאר איסורים, ועוד נחלקו התוס' צו: ד"ה אם (עי"ש תורא"ש) והרמב"ן כאן אי איירי דווקא בחתיכה העומדת חוץ לרוטב או אפילו כשחציה ברוטב, וברשב"א מסתפק בזה, ועי"ש שנתקשו לפי זה איך אחר שיעשה חנ"כ יעבור אל כל החתיכות, וע"ע מאירי כאן שו"ע צב' וכו"כ.

ובבאור שיטת ר"י בתוס' שם עי' רא"ש ותורא"ש, וכדבריו למדו ברמב"ם מאכ"א ט' ח-י המ"מ והש"ך הנקוה"כ על הטז' סק"ב, ועי' רמב"ן ריטב"א ור"ן מה שהקשו על דבריו, ועי' רשב"א.

ומיסודות שיטת ר"י שאין החתיכה הנאסרת אוסרת כל החתיכות בלא ניעור וכיסוי, וכן פסקו הטוש"ע צב' ב-ג, **והקשו האחרונים** סתירה מדבריהם בסימן קה' ז' שכתבו דחתיכה האסורה מחמת עצמה כגון בב"ח אוסרת חברותיה הנוגעות בה גם בלא ניעור וכיסוי? עי"ש ב"ח וכו"כ על השו"ע ש"ך באור הגר"א פלתי ופרי תאר, וחוו"ד צב' ה', עי' רעק"א מה שהקשה על דבריו.

עי' בספר ראב"ן בסופו קו' רבינו אפרים ותירוץ ראב"ן מה חידוש כאן רב יותר ממה שאמר לעיל ק.. **שיטת הראב"ד בדין חנ"כ** עי' מאכ"א ט' ט' עי"ש קושיות הלח"מ ורעק"א, עי' מרכבת המשנה, חת"ס, וחי' רח"ה שם וחזו"א כ' סק"ח.

בדין סלק, עי' קושיית הפמ"ג שער התערובות ח"ג פ"א, עי' תי' וע"ע מהר"ם שיף תוד"ה דאמה.

אפשר לסוחטו, האם דינו שווה לחנ"כ עי' רמב"ן בע"ב, ועי' תורה"ב בית ד' ש"א ו-ט ושם ברא"ה, ריטב"א בע"ב, ור"ן, וע"ע באחרונים דלעיל מה שפירשו בדעת הראב"ד.

במה שלעיל ק. לא תלינו את ענין חנ"כ באפ"ל? עי' רשב"א בע"ב, תשובת הר"א בראב"ן הנ"ל, ורא"ה בבדה"ב ו:.

בדין אפ"ל אי מתיר את החתיכה הנאסרת? ברש"י ותוס' ס"ל שניתרת עי' ראש יוסף, ובר"א והרמב"ן ס"ל דחתיכה עצמה לעולם אסורה אלא שא"צ לשער כנגד כולה, עי' רשב"א, ובריטב"א מחלק בין שאר איסורים לבב"ח, ועי' שדו"ע קו' א' רעק"א שם ובאור הגר"א ג-ד'.

הרי"ף לא הביא את כל הסוגיא לא כאן ולא לעיל בדף ק. ועי' בעה"מ ורמב"ן רשב"א ור"ן.

בשר אסור, ומה שלא תלה הדבר בטעם וטעימת קפילא, עי' מטה יונתן על השו"ע צב' א'.

ע"ב

גדי אסרה תורה ולא חלב, ומה ההסבר בזה לה"א ולמסקנה, עי' צל"ח ולב אריה בע"א וחת"ס.

תוד"ה אמאי, נחלקו רשב"ם ור"ת עם ר"י האם הרוטב הבלוע אסור בפני עצמו וממילא יצטרכו שישים כנגד החתיכה ושישים כנגד הרוטב, או שאסור רק בחתיכה ובעי' ס' כנגדה, ועל קושיית ר"י על דבריהם, עי' רמב"ן ור"ן, מהר"ם שיף ולב אריה, וע"ע חת"ס.

עי' חזו"א יח' ס"ק ו' מש"כ לחלק כדי לתרץ על קושיית האחרונים מתוס' לעיל ק. דמה שסופה להתפשט ממנו לא אמרינן חנ"כ ומאי שנא הכא, וע"ע תפארת יעקב.

חלב נבילה הוא, ומכאן הקשו הראשונים על שי' הראב"ד דבלח בלח אין חנ"כ ועי' רשב"א.

חצי זית בשר וחצי זית חלב וכו', ועי' רעק"א שנתקשה מאי שמנא מכל איסורי תורה שבמשקין שיעורן ברביעית? עי' חת"ס ויבין דעת, ועי' מנח"ח צב' ב' למה נקט דווקא חצי זית לכל אחד מהם.

אאכילה אמאי לוקה, עי' פלתי צב' ט' מה שהקשה לדעת ר"ת, וע"ע צל"ח וראש יוסף.

מבלע בלע מפלט לא פלט, והקושיא ברוה הן מהמציאות והן ממה שאין אנו נוהגים בהגעת כלים להניחם במים עד שינוחו מרתיחתם? עי' תוד"ה שנפל בשם רשב"ם ורבינו שמעיה (עי' רעק"א בחי' ושו"ת קמא פד'), שיטת ר"ת שם בתוס' וכן למדו בדברי רש"י (מהר"ם שיף), שיטת הרמב"ם מאכ"א ט' ח' ושם במ"מ ובפמ"ג משב"ז סק"א, ועי' רמב"ן ורשב"א שו"ת ח"א תקג'. **ומה שהקשו מהגעה,** שהכלים חוזרים ובולעים האיסור שנפלט? עי' טוב"י שו"ע או"ח תנב'. מה שנראה מדברי התוס' כאן שחנ"כ בשאר איסורים מה"ת? ברעק"א נשאר בצ"ע, ועי' פלתי צב' ט', ובלב אריה.

אף לוקה על בישולו, ויל"ע לגבי בישול מנין שהוא בכזית? עי' חת"ס ראש יוסף, ומנח"ח צב' ב', ומה שנקט כשם, עי' מהר"ם שיף, וע"ע פמ"ג בפתיחה להל' בשר בחלב.

בישול שאחרים אוכלין אותו, עי' רש"י וריטב"א אם הכוונה בשול גמור או כמאב"ד, עי' ראש יוסף.

ניער וכיסה, מהו? עי' רש"י, וע"ע רשב"א ורא"ה תורה"ב ט; וע"ע רשב"א מש"כ על בליעה בכלי.